Uhre friskole

1953-2013

Solid Agreements. Right Solutions.
GIVE Stålspær

GIVE STÅLSPÆR A/S

ønsker Uhre Friskole tillykke...

FORDI VI KENDER VÆRDIEN AF KREATIVITET OG INNOVATION

Hos Give Stålspær A/S arbejder vi hver dag med kreativitet og innovation for at skabe den helt rigtige løsning til vore kunder. Med vedholdenhed og kreativ tankegang har vi således gennem årene skabt en successfuld virksomhed.

FORDI VI ANERKENDER ENHVER LYST TIL AT STARTE EGEN VIRKSOMHED

Vi ved, man skal starte et sted og tror på, at Uhre Friskole med sit fokus på entreprenørship gavner det fremtidige lokale forretningsliv. Vi ved, at man skal så, før man kan høste. Vi anderkender Uhre Friskole for at vække iværksætterspirer, der med tiden kan vokse gennem flid – og masser af vilje af stål.

Give Stålspær A/S
Sjællandsvej 14
7330 Brande
www.givestaalspaer.dk

Uhre friskole

1953-2013

Ansvarshavende redaktør:
Kent Lykke

Redaktion:
Jette Iversen
Helle Brødsgaard
Vibeke Pedersen

Foto:
Barkholt Foto
www.barkholtfoto.dk

Layout:
Mette Cecilie Larsen
www.mettececilie.dk

og sikke en rejse

Umiddelbart efter sidste jubilæumsfest rasede skolestrukturdebatten i den gamle Brande kommune. Den smukke fugl, Uhre skole, så ud til at blive eftertrykkeligt stækket med beslutningen om, at skolen skulle miste sin 7. klasse, sin selvstændige bestyrelse og sin egen ledelse.
Tanken om at skabe en friskole var skabt. En friskole, der skulle funderes på de gode ting, forældrene så i Uhre skole og de utallige muligheder, der ligger i at være friskole.

I 2005 rejste Uhre Friskole sig som Fugl Fønix på fundamentet af Uhre skole. Med alle de gode værdier fra Uhre skole som ballast.

Og sikke en rejse.

Personligt har jeg ikke fortrudt et minut. Tænk at få lov til at overtage ledelsen efter Asger Kristensen og føre en fantastisk skoletradition videre under endnu friere rammer.

For ca. 10 år siden blev jeg opfordret til at skrive en artikel med de visioner, jeg dengang havde for Uhre Skole. I den artikel remsede jeg en række ting op, som jeg syntes kunne være attraktivt at stræbe hen imod. Artiklens overskrift var: Jeg kunne forestille mig en skole, hvor…..:

Jeg vil nu nævne hovedessensen af artiklen og overvejelserne, og så kan I jo i jeres stille sind vurdere, hvor langt vi er kommet på nuværende tidspunkt:

Jeg kunne forestille mig en skole, hvor…..:

- undervisningen bliver til omkring to naboklasser, altså at skolen bygges op omkring små afdelinger
- undervisningen tilrettelægges, evt. gennemføres og evalueres i professionelle teams
- undervisningen tager sit afsæt i emner og projekter, og hvor lokaler og indretning motiverer til, at ånd og hånd arbejder sammen
- velfungerende teams, der har fået stillet tilstrækkelig lærerarbejdspladser og mødelokaler til rådighed, kan udføre deres professionelle virke
- der er adgang til den digitale verden via EDBklynger
- dagligdagen fremstår som en helhed for børnene, med lyse, spændende og fantasivækkende lokaler
- der er grupperum og "hjørner", hvor eleverne får rum til fordybelse
- personalerummet er tilstrækkeligt stort til også at kunne bruges til mindre foredrag og konferencer
- administrationen har to kontorer, arkiverings- og depotplads samt konferencerum
- biblioteket / mediateket er rummeligt nok til at en hel klasse kan arbejde og søge viden i såvel bøger som via internettet
- "faglokalerne" er fleksible og veludstyrede, så de ud over det faglige indhold signalerer dyder som arbejdsdisciplin, ordenssans og krav om præcenterbare resultater
- skolens serviceleder har eget kontor med opkobling til nettet
- der er tilstrækkelig depotplads, så der umiddelbart opfordres til "at efterlade stedet, som du ønsker at modtage det"
- klasselokaler og inventar er fleksible, så der gives mulighed for skiftende at arbejde individuelt, i grupper eller på klasseplan

I dag arbejder klasserne meget som naboklasser, og vi har fået en overbygning med 7.-9. klasse.
Vi har professionelle velfungerende teams, der sammen laver planer og mål for klassernes undervisning og normer for klassernes sociale liv.
Der arbejdes meget i projekter især omkring entreprenante forløb, hvor der både er opgaver til hoved og hænder.
Vi har overalt på skolen adgang til nettet, og edbklynger er suppleret med bærbare pc'er og nu også iPads.
Vi har gode og spændende lokaler af en rigtig god kvalitet med udstillinger af egne og andres produkter, der vækker interesse og sætte fantasien i spil.
Vi har hjørner og rum, hvor der er plads til fordybelse.
Vi har et personalerum, der kan rumme os, og hvor der er plads til at mindre forsamlinger kan mødes.
Vi har kontorfaciliteter, der er rimelige.
Der er plads til, at en hel klasse kan arbejde på biblioteket ad gangen, hvor børnene higer og søger i gamle bøger og på nettet.

Vi har nogle gode faciliteter og de bedste undervisningsmaterialer. De bedste af slagsen – på alle klassetrin.
Erik har sit eget kontor med netadgang, der benyttes flittigt. Yderligere har han pedelpaladset, med lager og værksted.
Vi har fleksibelt og lækkert inventar.
Vi har ved den sidste om- og udbygning i 2012 fået:
En dejlig aula / sal med rigeligt plads. To klasser er blevet udvidet. Der er skabt et grupperum og tre depoter. Begge omklædningsrum og alle toiletter er nu oppe på meget høj standard. Vi har fået renoveret og udbygget vore VVS installationer i kælderen, så de er tip-top.

Jeg kunne forstille mig en skole, hvor…er blevet til: Jeg er på en friskole, hvor..

Det er en stor fornøjelse, her ved Uhre skole / Uhre Friskoles 60 års jubilæum at kunne vinge af og konstatere, at næsten alle punkter er indfriet til kurs 100. Nogle endog til kurs 120. Men ingen under kurs 90.

Og det er sikkert ikke slut med det. Der tænkes stadig store tanker om ud- og ombygning. Vi har slet ikke set det sidste :)

En skole bliver aldrig bedre end de mennesker, der færdes i den. Tak til alle de gode mennesker, der gennem tiden har vist interesse for skolen i Uhre og gjort den til det, den er, nemlig verdens bedste skole..

Kærlig hilsen

Kent Lykke
Skoleleder

Den frie skole i Uhre

Jeg har aldrig rigtig kendt den. Uhre Skole som kommuneskole. Da jeg kom til Uhre, var det med en idé om det overskuelige kommuneskolemiljø for børnene.
Men efter kort tid i lokalsamfundet blæste de nye vinde over skolestrukturen og Uhre Friskole blev født. Jeg havde måske håbet på, det ikke ville blive nødvendigt, men samfundsudviklingen gik i den retning, og så må man agere derefter.

Siden er det gået stærkt i en retning, vi ikke havde turdet forudse.

Der var vel ingen, der i 2005 havde forestillet sig, at vi skulle have over 190 elever i dag. Ud over at være en stærk lokal landsbyskole, er Uhre Friskole blevet til et stærkt alternativ til kommuneskolerne i Brande.

Når man er friskole, er bestyrelsen øverste ende af systemet. Der er ikke nogen, der kommer og bestemmer hen over hovedet på os, men der er heller ikke nogen, der tager skraldet, hvis man får lavet noget, der ikke duer.

Noget nyt er, at skolen ikke længere er en selvfølge. Vi er nu selv ansvarlige for skolens eksistensberettigelse. Det vil sige, at vi skal vide, hvad vi vil med skolen. Vi har kun skole så længe, der er forældre, der vælger den til. Vi kan kun være glade for, at vi i så høj grad bliver valgt til. Idéen er, at vi skal kunne levere højere kvalitet i skoletilbuddet. Sidegevinsten er glade forældre og et levende lokalsamfund.

I min tid i bestyrelsen har vi løbende arbejdet med at gøre rammerne bedre. Det er blevet til en masse investering i ”hardware”. Både byggeri og IT-udstyr for en del millioner. Målet er, at både lokalerne og undervisningsmidlerne skal være de bedste. Desuden er der puttet flere midler i undervisningen, så vi kan sige, vi leverer mere af vores kerneydelse.
Det er et privilegium at arbejde med en skole, hvor der er reel indflydelse på tingene, og hvor der er topmotiverede medarbejdere og ledelse. Det er en skole, hvor alle forældre har ejerskab, og en skole vi gerne kalder for ”vores”.

Siden Uhre Skole blev friskole har vi været igennem en kommunalreform og en genopretningspakke. Begge dele har være med til at klemme friskolerne på maven, men den medvind, vi har haft i Uhre, har været med til at tegne en lys fremtid. Så mon ikke der er mange år mere i den lille vågne på Gejlbjergvej.

Ole Sand
Formand for Uhre Friskoles bestyrelse

Entreprenørskab og innovation

"Der var en Kone paa Landet, Hun havde en Høne blandt Andet..."

Således starter H. C. Andersen eventyr om Konen med æggene. Vi kender den nok alle. En kone, der tager til markedet for at sælge de æg, som hendes eneste høne har lagt. Vejen er lang, og hun går og fantaserer. En høne bliver til 3 og til seks blot ved de æg, hun sælger. Derfra er der ikke langt til at købe gæs, får, gris og måske en ko eller to. Og det er da klart,at det snart bringer en frier forbi! En med en gård der er større end hendes. Som hun går der og drømmer og knejser med nakken, falder alle æggene til jorden og smadres.

Pointen med historien har altid været, at man ikke skal knejse med nakken for tidligt. Vent til pengene er i lommen og så videre. Men skal man se med entreprenante øjne på dette eventyr, ja så har Konen med garanti ærgret sig gul og blå over de spildte æg, men entreprenant som hun er, var hun gået hjem til gården og havde fundet en løsning. Imens hun ventede på nye æg, havde hun idégenereret som en gal over problemet, så hun næste gang kunne knejse med nakken *uden* at tabe æggene.

Siden 2006/07 har entreprenørskab været en del af Uhre Friskoles pædagogik. Ikast Brande kommune startede et pilotprojekt sammen med UU vejledningen i Herning og støttet af Selvstændighedsfonden (i dag Fonden for Entreprenørskab). Uhre Friskole har været med siden starten, og vi har bestemt sat vores præg på den kultur for undervisning og innovation, der er blevet skabt i kommunalregi. Med tiden har vi fået skabt vores eget sprog omkring Entreprenørskab. Vi har skabt rammer for, hvordan det fungerer optimalt hos os. Hvilke mål vi har for det og hvordan vi samarbejder med lokalsamfundet. Det er ikke uden stolthed, at vi i dag er blandt de førende inden for entreprenørskab, ikke blot i kommunen men i hele landet. Vi har fået et LEGO Education Center som helt bakker op om ideerne bag entreprenant undervisning.

Entreprenant undervisning er karaktiseret ved:

- At der samarbejdes med det omkringliggende samfund
- Der ligger menneskelig handlekraft bag proces og produkt
- Lærerne rammesætter
- Der er et behov for det, der skabes
- Eleverne opfattes som ressourcer
- Der er ikke én løsning eller ét facit
- Det er i orden at fejle (og tit ønskeligt i processen)
- Der stilles ikke kontrolspørgsmål

Efterhånden er alle lærere på Friskolen uddannet til at arbejde entreprenant. Flere har specialiseret sig både inden for innovation og LEGO, hvor vi foruden LEGO centrets mange materialer, har særlig vægt på First LEGO Leauge og Built to Express (tidligere LEGO Serious Play).

Vi har siden 2007 lavet over 60 forskellige forløb på tværs af klasser og fag og med vidt forskellige samarbejdspartnere. Vi har vundet konkurrencer og priser med forløbene, og der er lavet artikler og TV om vores forløb. Eksemplerne er mange. Et af de absolut første forløb stammede fra elever, som ønskede en klub i byen for de ældre børn og unge. Denne klasse skabte forskellige forslag til en sådan klub og fremlagde det til Uhre Udviklingsråd. Klubben er blevet til noget i dag takket være lokale kræfter. Vi har haft klasser, som har samarbejdet med Røde Kors og samlet ind til børn i Afrika. Samarbejdet med lokalsamfundet har været godt i alle årene. Det ses i de projekter, som går igen år efter år, som nuværende 4. klasse der leaser en ko af en lokal landmand. Den har nu formeret sig med en kviekalv. Eller nuværende 5. klasses samarbejde med Den Gamle Mølle i Uhre, og de har senest fået T-shirts, så alle kan se, at de er arbejdende elever i Møllecafeen på lige fod med møllesvendene.

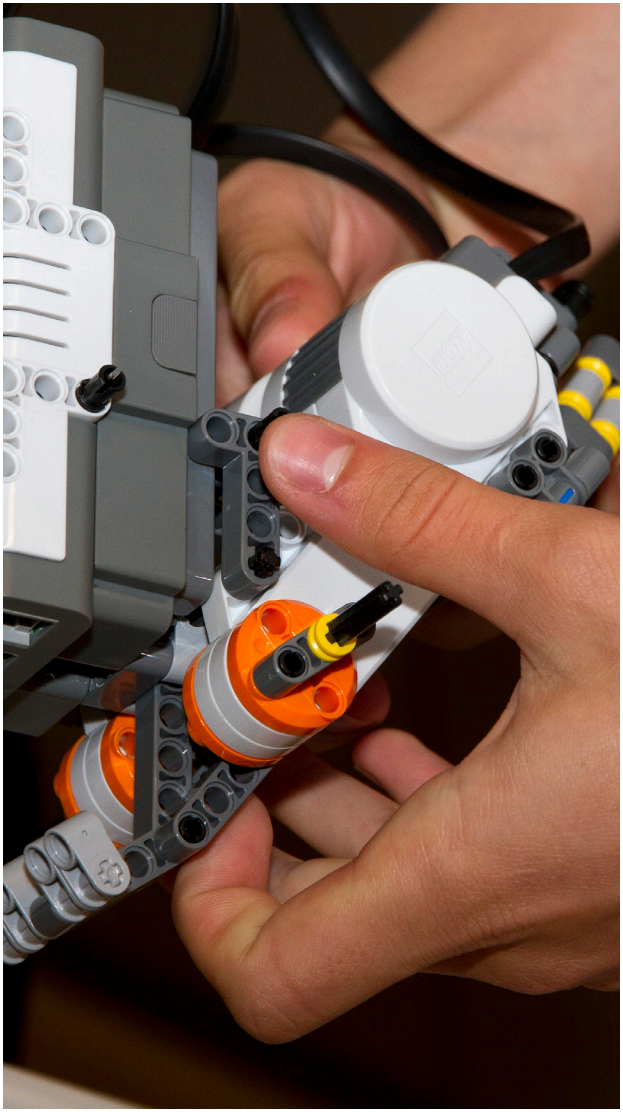

Nytteværdien i vores forløb varierer fra at handle om nye løsninger til for eksempel emballage eller hjemmesider og til at handle om at gøre en forskel for børn på hospitaler eller foreninger som Kræftens Bekæmpelse. Ikke mindst det tilbagevendende forløb hvert år – Danmarksindsamlingen viser, hvor dygtige vores elever er til at skabe fokus på indsamlinger til de mennesker, der mangler. Vi har også elever, som selvstændigt arbejder med forløb, der har værdi for andre på skolen - elever eller som besøgende.

Vi har samarbejde med firmaer, foreninger, dagpleje, børnehave, kunstnere og mange, mange andre. I år alene har vi lavet omkring 15 forskellige forløb sammen med blandt andet Bestseller, Danske Stenhuggerier, Vester Palsgaard, KK Electronic og Sundhedsstaben i kommunen. Vi får aldrig nej til et samarbejde, og fra vores samarbejdspartner lyder der stor ros til vores dygtige og kreative elever.

Det er klart, at når eleverne ser en mening med det, de laver og mærker et behov for

deres hjælp, så motiveres de i en helt anden grad. Men man kommer ikke udenom, at Entreprenørskab står side om side med fagenes faglighed. Det er inspirerende og spændende for eleverne, når de skal lære noget, der er et formål med. Budgetter giver mere mening i forbindelse med at oprette en virksomhed end torsdag i 3. time, fordi det er der, matematiklæreren har planlagt undervisning i budgetter.

»Ingeniørerne talte også rigtig meget om, hvornår man holder op med at være kreativ. Det var de bange for. Det her med at gro fast i en rutine, holde op med at se de nye ting. Blive sovset ind i en hverdag«

Lene Tanggaard,
Professor i læring og kreativitet.

Vi har ikke været i tvivl om, at eleverne kan lide at arbejde entreprenant. At det helt sikker giver dem nogle redskaber, som gør dem til bedre studerende og bedre arbejdskraft senere. At det må have en gavnlig effekt på deres syn på egen rolle i lokalsamfundet, men indtil nu har det kun været mål med entreprenørskabsundervisningen uden bagvedliggende undersøgelser. Det er nu kommet fra Fonden for Entreprenørskab: Ikke bare bliver eleverne gladere for at gå i skole, når de undervises entreprenant. De føler også, at de har et bedre kammeratskab, og de føler sig støttet af deres lærere. Denne undersøgelse viser, at de efter grundskolen bliver bedre studerende. Oftere starter de virksomhed, bliver bedre arbejdskraft, har højere ambitioner og også påtager sig lederskab i fritiden.

Så tilbage til Konen med Æggene. Jeg vælger at tro på, at hun marcherede hjem til gården, opfandt en kurv med snører til at binde om hovedet, udviklede en forring til kurven og endog beskyttende indpakning til hvert æg. Hun lod sig ikke knække af lidt modgang. Hun valgte at finde løsninger på problemerne og se fremad. Tro på sig selv og turde fejle. Se, det er et rigtigt eventyr!

Jannie Jakobsen
Souschef og lærer

et øjeblikksbillede af arbejdet med LEGO

Det er tirsdag formiddag i 3.- 4. lektion.
7. klasse har LEGO og forbereder sig på FLL – First LEGO LEAGUE - en verdensomspændende konkurrence, som klasse skal deltage i i starten af næste skoleår. Klassen indtager fysik- og kemilokalet, hvor den daglige undervisning i LEGO også foregår.
Der går ikke mange sekunder, før den velkendte lyd af små el-motorer og bip-lyde fylder lokalet. ”Nåh ja – det var så langt vi var nået,” siger en elev.

Klassen er delt i to hold og konkurrerer indbyrdes. Flere af eleverne står rundt om LEGO-bordet, hvorpå Mindstorm-robotterne kører. En elev starter sin robot, som herefter triller hen ad banen i retning mod en af de opgaver, som eleverne har valgt, at den skal løse. Robotten rammer ikke sit mål.
”Prøv at lade den køre halvanden rotation mere før den drejer – og så skal lyssensoren vist indstilles,” siger en elev.
En anden elev svarer: ”Huskede du at placere robotten rigtigt, før du satte den i gang? For ellers kører den jo skævt.”
”Hmm nej, det gjorde jeg nok ikke,” svarer den første elev.
”Vi prøver igen,” siger den anden.
”Husk at skrive i logbogen,” siger en tredje elev.

Efter et par justeringer med programmering og kalibrering af sensorer er robotten nu klar til at køre igen. Denne gang rammer løser robotten sin opgave.
”Så du det?” henvender gruppen sig til lærerne.
”Ja, det så rigtig fint ud. Hvis den kan gennemføre det program fire gange mere uden fejl, vil jeg kalde det for en god programmering,” svarer læreren. Gruppen fortsætter med afprøvninger. Imens arbejder de andre elever med andre lignende udfordringer og problemstillinger…

Michael Petersen
Lærer

en anderledes undervisning

Det er onsdag formiddag, og eleverne i 4. klasse er spredt rundt i grupper på en stor del af skolens nederste gang. Foran hver gruppe ligger store stykke papir med masser af små gule post-its påklistret. Snakken går ivrigt. En gruppe skal finde ud af, om søen i Uhre Naturpark har plads til en hængebro på tværs. Og hvad skal man i øvrigt bruge en hængebro til, for er en almindelig bro ikke bedre både at fiske fra og til undervisningsbrug? Er der plads til og behov for to broer? I en anden gruppe diskuteres der lystigt, om der skal være en kærestebænk mellem de nye trælegehuse.

4. klasse er på en bestilt opgave fra Uhre Udviklingsråd. De er blevet bedt om at komme med et bud på en forbedret Naturpark. Klassen er gode til at finde på idéer, og hver enkelt af de gule sedler rummer en god idé. Sværere er det til gengæld at sortere i idéerne og blive enige om det endelige resultat.

I denne proces arbejder eleverne med personlige kompetencer som samarbejde og konfliktløsning. Tidligere i forløbet har der været fokus på research og idégenerering, og når man så endelig er blevet enige i grupperne, så skal man også lave en god præsentation af sit arbejde – det skal jo bruges til noget – rigtigt.

Stine Kristensen
Lærer

Entreprenørskab skal have nytteværdi for andre

Entreprenørskab skal have nytteværdi for andre.

For et par år siden blev den daværende 3. klasse kontaktet af Uhre Gamle Mølle med en forespørgsel, om klassen kunne hjælpe møllen med at få flere besøgende på den Gamle Mølle, især de søndage eftermiddage, hvor møllen var i drift.

Med de entreprenante redskaber: Kreativitet, Innovation og Iværksætterlyst gik klassen i gang.

Der blev idegenereret og valgt til og fra, og ideerne, der kom på bordet, var gode. Det blev i klassen besluttet, at en møllecafé, der havde åbent tre gange hen over sommeren var en god måde at få besøgende på møllen. Den første sæson var fuld at ny læring for eleverne. Der skulle arrangeres, aftales, reklameres og gøres klar, betjenes, vaskes op og tælles op. Ved møllecafédagene var der stor aktivitet, og eleverne var meget seriøse og engageret i caféarbejdet. Det blev en stor succes med møllecafeen, og nogle eftermid-

dage blev mere 80 gæster betjent.

I entreprenørskabssamarbejde skal overskuddet bl.a. gå til et "godt formål". Mølleforeningen fik en tredjedel af overskuddet, en anden tredjedel gik i klassekassen. Resten gik til legetøj til sygehusenes børneafdelinger. Gennem Go' morgen Danmarks juleindsamling var vi med til at glæde nogle syge børn. Go'morgen Danmark var så imponeret over børnenes donation, at vi var direkte igennem pr. telefon i en morgenudsendelse.

Cafeen var og er en succes. Den Gamle Mølle nyder godt af vores café, og klassen er netop blevet belønnet med en mølleT-shirt. Sådan én man har, når man er arbejdende på møllen. I år er antallet af cafédage hævet til fire søndage.

Men det stopper ikke ved møllecafeen. Den Gamle Mølle skal være nem at finde for turister og andre interesserede. Derfor bad Mølleforeningen sidste år klassen om at lave udkast til en hjemmeside. Materialet er netop videregivet til en professionel webdesigner, der skal føre elevernes ide ud i verden.

Som seneste forespørgsel er klassen netop blevet kontaktet af Den Gamle Mølles bestyrelse. Der skal igangsættes en udskiftning af møllevingerne hen over sensommeren 2013. Selve den proces ønsker bestyrelsen, at klassen er med til at filmatisere og beskrive i detaljer til en plancheudstilling.

Et sådan entreprenant samarbejde er absolut med til at skabe "ejerskab for egen læring".

Uhre Mølle har rigtig meget ud af dette samarbejde og ser frem mod et fortsat samarbejde. Det er vigtigt, at Uhre Friskole i sin undervisning giver eleverne ovennævnte kompetencer med sig videre.

Jette Iversen
Lærer

pentel
pentel
pentel
FORMAT

Et vindue mod verden

Billedkunst - kreativitet og dannelse
Da jeg i sin tid valgte at uddanne mig til lærer, var jeg ikke et sekund i tvivl om, at billedkunst skulle være et af mine hovedfag. ”Lad farverne danse” skrev jeg på min afsluttende eksamensopgave. Overskriften stod printet på forsiden sammen med et billede af Emil Nolde – ”Dansen om guldkalven”. Billedet emmer af bevægelse og dynamik. Det er fyldt af ekspressionismens sprudlende farver og brede penselstrøg. Det udstråler en kraft og en livsglæde, som jeg vil påstå ikke kan beskrives bedre af hverken tekst eller tale.

Billeder i hverdagen
I en pulserende hverdag er det ikke sikkert, du umiddelbart reflekterer over det, men dagligt udsættes vi for en massiv billedstorm i form af såvel faste som levende billeder. Man kan med rette tale om en billedkultur, der formidles gennem et væld af medier. Du møder billeder på tv, reklamer, mobilen, i bøger, gadebilledet, på museet og internettet osv. Listen er lang, og det må være korrekt at påstå, at vores verden er mere visuel, end den nogensinde har været i menneskets historie.
Hverdagens mange billeder stiller krav til billedkunstundervisningen i skolen. Vi skal beskæftige os med billeder i bred forstand. Derfor arbejder billedkunstfaget med både billedfremstilling, billedkundskab og visuel kommunikation. Eleverne skal lære at se og sanse samt reflektere over den billedkultur, de er en del af, både nuværende og i historisk perspektiv, og får derved mulighed for at være en aktiv deltager heri.
Når jeg omtaler billeder som ”et vindue mod verden” er det ment ud fra en optik, hvor jeg tror på, billeder er med til at danne os som mennesker. Gennem billeder kan vi tilegne os viden, vi ellers ikke ville have fået kendskab til. Billeder er med til at aktivere vores fantasi, følelser og holdninger og udbyder samtidig et stort udvalg af identifikationsfigurer. Hvis vi et øjeblik bevæger os indenfor i kunstens verden, så mener jeg, den rummer en dimension, som er medskabende for vores identitet og tilværelsesforståelse. Dette kommer af, at kunsten ofte stiller eksistentielle spørgsmål til tilværelse

og eksistens. Derved bliver kunstens og kulturens billeder vigtige betydningsbærere af fællesmenneskelige eksistensemner – store som små.

Billedsproget
Hos filosoffen K. E. Løgstrup finder vi også en holdning som påpeger kunstens mange etiske og erkendelsesmæssige potentialer. Løgstrup betragter således æstetikken som en betydelig dannelsesfaktor. Billeder er æstetiske oplevelser. Æstetik betyder sansning. I kunstens og kulturens mange billeder samt billedkunstfaget, får disse sansninger form og sprog – et billedsprog. Det er det sprog vi arbejder med i billedkunsttimerne.

Vi arbejder med at forstå og tolke billedsproget. Det drejer sig eksempelvis om kunstens mange ismer, kunstnere, teknikker, materialer, former og farver.
Det er vigtig viden for eleverne, når de selv arbejder med at fremstille skulpturer eller billeder. Det er nemlig væsentlig både at kunne forstå og bruge billedsproget. Heri ligger også fagets enorme kreative potentiale. Kreativitet defineres som at kunne få ideer, gennemføre dem og ikke mindst bagefter at formidle dem.

Billedudstillingerne på vores skole fordi...
Når vi formidler vores billeder, så kommunikerer vi gennem billedsproget. Vi giver andre en æstetisk oplevelse. Netop denne kommunikerende del finder jeg som billedkunstlærer af stor betydning. Stor betydning fordi eleverne skal have en oplevelse af, at deres billedarbejde er vigtigt og værd at dele med andre. Jeg gør meget ud af, at vores billeder og skulpturer udstilles rundt på skolen. Jeg tror på, at de mange billeder giver stof til tanker, fantasier og oplevelser. Og jeg bliver så glad, når jeg oplever elever stå på gangen og tale vurderende og dybt om såvel egne som andres billedprodukter. Endeligt synes jeg, det har en fantastisk inspirerende signalværdi, at gangene på vores skole emmer af de dygtige og kreative børn, der går her på Uhre Friskole.

Vibeke
billedkunstlærer

Uhre Friskole tænker meget på klimaet og miljøet. Skolens store jordvarmeanlæg, det største i området, samt husstandsvindmøllen giver gode muligheder for at spare på de fossile brændstoffer og mindske CO_2 udledningen. Vedvarende energi og klimaforhold er vigtige temaer for Uhre Friskole. Vindmøllen har Uhre Friskole fået foræret af Jette og Poul Erik Nielsen, DECOWICON A/S.

FIRST® LEGO® League

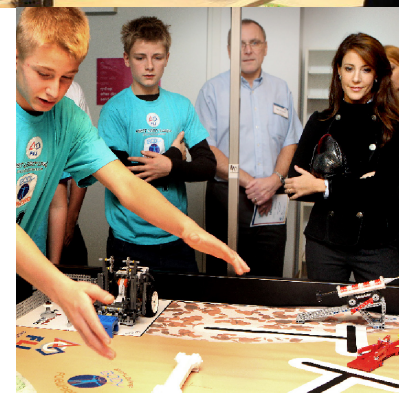

Det er både med præcision og frustration, når eleverne i de ældste klasser deltager i den internationale konkurrence FIRST LEGO League (FLL). Det er et tværfagligt teknologiprojekt for børn og unge i alderen 10 til 16 år. Formålet med arrangementet er at øge interessen blandt unge mennesker for teknologi og naturvidenskab og stimulere nutidens unge til at blive fremtidens ingeniører og forskere. Konkurrencen har stor mediebevågenhed - og også Prinsesse Marie kom på besøg.

1. klasse lærer
også med LEGO

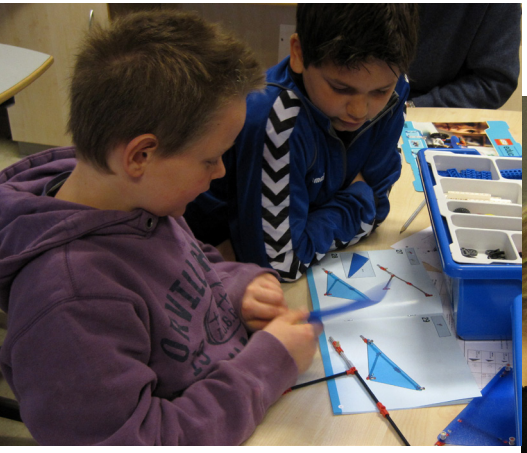

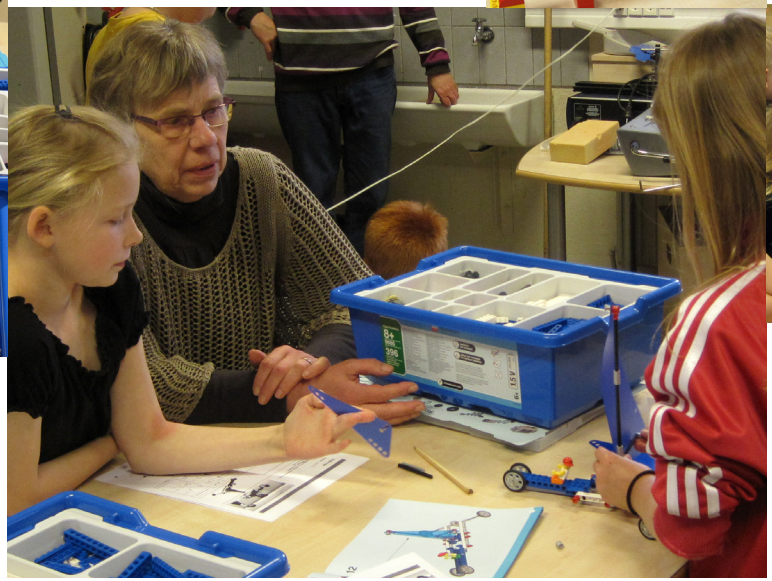

4. klasse lærer med LEGO. De har oven i købet bedsteforældredag den dag – og det er noget bedsteforældrene synes om; bare at følge børnebørnene på en helt almindelig dag.

Vi leger godt sammen

Flotte møbler

Mulighed for ekstra hjælp

Gode sange til morgensang

Vi kommer på lejr hvert år

Et godt sted at gå i skole

VI HAR

Lange frikvarterer, hvor vi kan nå at lege

FRIHED

Et godt sted at gå i skole

Ikke som alle andre

God legeplads

Den er pæn og flot

Frugt og skolemad

Skolen er sjov

En skole der vil, kan og tør

DEN

Vi arbejder på tværs af klasser

Den gode ånd

Moderne skole

BEDSTE

Et sted hvor man for mange nye venner

iPad

Søde elever

SKOLE

God Multibane til fodbold, stikbold og hockey

Godt med projekter, hvor man kan arbejde med et emne i længere tid

GLADE LÆRERE

Kreativ

Seriøst

INGEN MOBNING

"Min skole"

Vi hygger os

Hyggelig skole

hørt

bliver

ideer

Vores

Det er dejligt, vi har vores egen swimmingpool

COMPUTERE

Lærerigt sted

Sjovt med emneuger

KONKURRENCE DRØMME SKOLEN

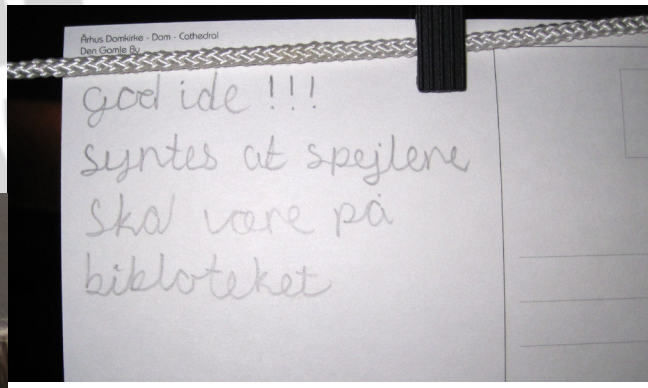

"Det havde samme værdi, det man sagde, lige meget om man gik i 5. klasse eller 9. klasse. Der blev lyttet til alle."

"Det har været så fedt at være sammen med nogen, der havde samme engagement - og hele forløbet igennem. Jeg er glad for, at jeg blev udvalgt"

Kinnarps®

I samarbejde med Kinnarps blev tolv udvalgte elever fra 5. - 9. klasse inviteret på camp i 24 timer. Her skulle de udvikle ideer til deres drømmeskole.

6. klasse laver i samarbejder med Give Stålspær en avis om virksomheden. Avisen blev præmieret med 10.000 kr. og en tur til København af Dansk Industri.

2. og 3. klasse besøgte Bestsellers trainee butik og udviklede på opfordring fra virksomheden ideer til, hvad de kunne gøre med indretningen, for at børn synes bedre om at være med mor og far ude at handle hos dem.

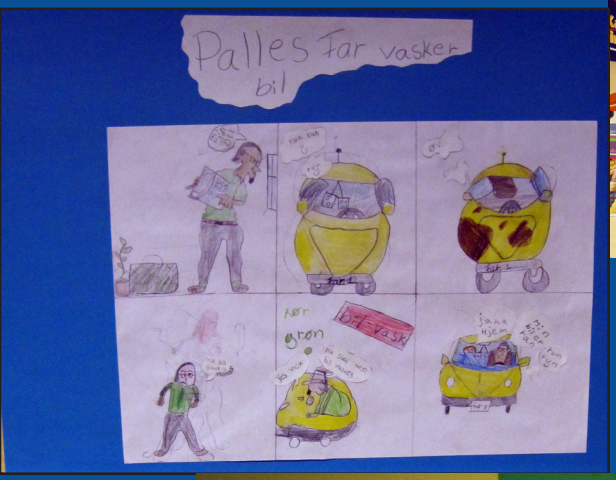

Tre klasser arbejdede med Jørn Jensens forfatterskab. Klasserne læste mange af hans bøger, søgte viden om ham, lavede en udstilling og slutteligt kom Jørn Jensen selv på besøg på Uhre Friskole.

Sydbank

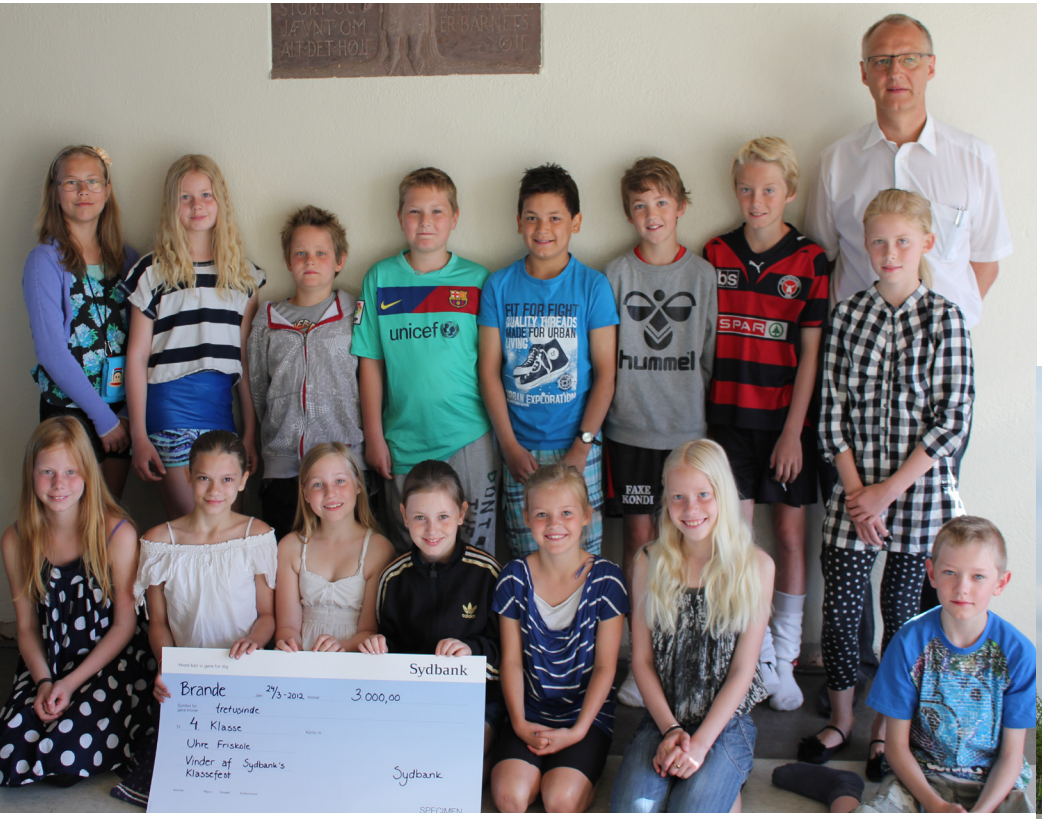

5. klasse har siden de gik i 3. samarbejdet med Den Gamle Mølle i Uhre. Starten var en forespørgsel fra bestyrelsen i den gamle mølle. ”Hvordan kan vi få flere gæster på møllen?” Der blev idegenereret og ideen om en møllecafé blev skabt. Cafeen kører nu på 3. sæson og er en stor succes. Noget af indtjeningen fra møllecafeen går til velgørende formål. Det har bl.a. været legetøj til børneafdelinger på landets hospitaler gennem Go’ Morgen Danmark. Arbejdet med møllecafeen blev af Sydbank belønnet med kr. 3.000,- for godt iværksætteri.

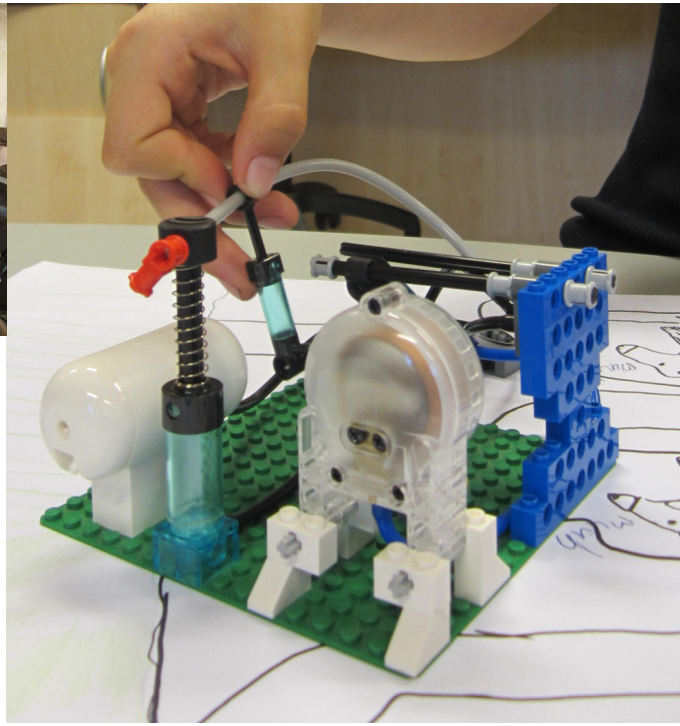

4. klasse har siden de gik i 2. leaset en ko af en lokal landmand, forhenværende byrådsmedlem og gårdejer Karlo Kragsig Kristensen. Det handler om relation til nærområdet, erhverv, hobby/levebrød, økologi og teknologi: her malkerobotter.

DANMARKS INDSAMLING

STØT DIN LANDSDEL I KAMPEN OM AT SAMLE IND TIL AFRIKA

Hvert år står 6. klasse for to aktivitetsdage, hvor man mod betaling kan prøve rigtig mange sjove og spændende aktiviteter. Alle pengene går til Danmarksindsamlingen.

Da skolens proceskonsulenter, Stine og Janni, manglede visitkort havde 0. klasse da masser af mod på den opgave. Kortene blev lavet med inspiration fra Poul Pava, og resultaterne blev så fine, at der begyndte at dukke forespørgsler op fra de andre lærere. Mon ikke dette er starten på endnu et entreprenant forløb?

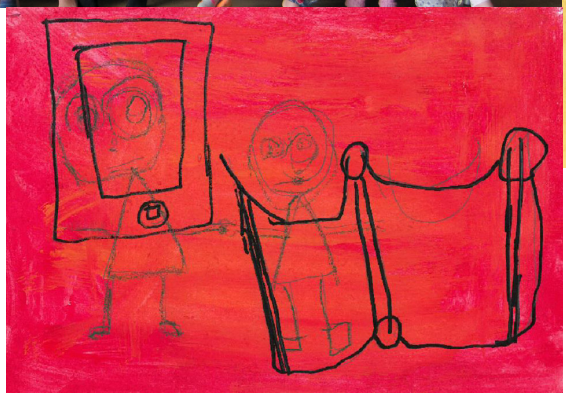

Stort tillykke

Her fra Uhre Udviklingsråd og Den Gamle Købmandsgård, skal der lyde et stort tillykke med 60 års jubilæet til Uhre Skole/ Uhre Friskole.

Vi har gennem mange år, haft et rigtigt godt samarbejde med skolen. De seneste år har flere af skolens klasser og Uhre Udviklingsråd lavet flere forskellige entreprenante forløb.

I Den Gamle Købmandsgård har Skolens Sfo lavet pynt til vinduerne. 6. klasse har de sidste år været med til 1. Søndag i advent. De har lavet markedsstemning ude i kørestalden. Det har trukket rigtig mange mennesker til arrangementet.
Nede i Naturparken har det i flere år været en aftale med 0. klasse, at de laver heksen til Skt. Hans. Ligesom de også går "affaldspatrulje" et par gange om året. Sidste år samlede de også flasker dernede. Pengene de fik for flaskerne, brugte de til tøj til Skt. Hans heksen.
Det seneste projekt i samarbejdet er, at en klasse har lavet nogle helt fantastiske forslag til en ny legeplads, samt nye arrangementer i Naturparken. Altsammen fremlagt for repræsentanten fra Uhre Udviklingsråd.

Den årlige fællesspisning er også et samarbejde mellem en klasse på skolen og Uhre Udviklingsråd. I 2012 kom ikke mindre end 200 mennesker til fællesspisning. Det var en skøn oplevelse.
6. klasse havde lavet mad hele dagen og arbejdet hårdt. Til gengæld fik de hele overskuddet fra fællesspisningen til klassekassen.

Det er fantastisk at have en skole i nærmiljøet. En skole vi kan have et flot samarbejde med, og hvor eleverne har plads til også at deltage i projekter med de lokale foreninger.

Endnu engang skal der lyde et stort tillykke med jubilæet.

På vegne af Uhre Udviklingsråd
Dorthe Zacho

Et lille strålende center af energi

Uhre Friskole taler sit helt eget sprog af nysgerrighed, lyst og overskud

Træder ind gennem den lidt tunge hoveddør ind til den lille mørke aula under trappen til førstesalen. Stemningen er langt fra så tung, som det lette mørke kunne antyde, og efter et par skridt indendøre kommer den første knægt hen.
”Hvem er du?” spørger han, og uden at vente på et svar fortsætter han:
”Hvad laver du her?”
Jeg får forklaret knægten, at jeg er journalist på den lokale avis, og at jeg er på skolen for at fortælle om endnu en aktivitet, eleverne, lærerne og ledelsen i samarbejde har fået skabt.
Det var dengang for syv-otte år siden, da Uhre Friskole fik klart ”for meget” omtale i avisen. De var bare mere aktive, initiativrige, innovative, engagerede og åbenhjertige end de fleste andre steder og kilder.

Døren åbner sig stadig trægt, men forhallen under trappen er lysere, og den er nu en gennemgang til andre steder, for aula-rollen er nu overtaget af skolens nyeste tilbygning. En af mange nyskabelser, som har gjort, at jeg i dag kan se, at det var fortjent, at Uhre Friskole tog så meget plads i spalterne. Der sker gode og berigende tiltag i hverdagen og i omgivelserne på denne skole har jeg nu opdaget som tilsynsførende på friskolen.

Jeg har skiftet kasket midt i min ”dans” med Uhre Friskole. Journalisthuen er blevet lagt væk for den mere involverende kasket som tilsynsførende, men musikken er ikke blevet ændret, og alle byder stadig op til dans. Og det er grundlæggende min historie med landsbyskolen, som blev friskole. Jeg kom til festen, da den store forandring var sket, men jeg blev lukket ind, og ingen har opført sig, som om den vigtigste del af festen er overstået. Hvert skoleår byder på ny musik og andre danse-partnere, og både elever og personale lever videre med forandringer i hverdagen. Grundlæggende fordi det er forandringer og tiltag, som ikke forandrer skolen på de grundsten, som er lagt og bliver fulgt.
Positiv tilgang til mennesker er en af grund-

stenene i arbejdet på skolen, og derfor er der intet, som har overrasket i min tid. Troen på at det kan lykkes, flytter friskolens små bjerge, og for det vigtigste på skolen: Eleverne, giver det utrolige muligheder for at fylde deres rygsække op med brugbar viden og kunnen. Og de viser det konstant i hverdagene.

Forskellige nye indlæringsformer bliver integreret i undervisningen, og eleverne kaster sig over mulighederne, og prøver det af til grænserne. De suger læring til sig, og har bevaret nysgerrigheden. De ved efterhånden, hvem jeg er, men vil stadig gerne lige have at vide, hvad jeg laver, og hvorfor jeg har valgt lige den dag til et besøg.

Jeg svarer oftest, at det var aftalt i kalenderen, men sandt kunne jeg også sige.

”Jeg trængte til et skud god overskudsenergi!”

Claus Rosenberg
Tilsynsførende

Uhre Friskole
- og Kirken

Uhre friskole er ikke kristen i den forstand, at dens lærere prædiker for derigennem at omvende børnene til den kristne tro. Engang var det faktisk skolens vigtigste formål. Derimod er den nok interesseret i at lære børnene at forstå sig selv i samspil med omgivelserne, altså at oplyse børnene om, hvad det vil sige at være menneske, herunder hvad det vil sige at være et dansk menneske på godt og ondt: født på disse breddegrader, et led i traditioner, der går længere tilbage, en del af en broget historie, samt talende og syngende et sprog, der hverken er tysk eller svensk - men netop dansk. Det vil med andre ord sige, at udover konkrete og nyttige kundskaber, så skal skolen også bibringe børnene tilværelsesoplysning, d.v.s. kaste lys over det, som ikke kan måles og vejes, men som alligevel er grundlæggende og som bærer os. Den skal altså pege på det, som er fælles for os og som måske ligefrem forpligter os.

Således kommer kristendommen ind af bagdøren, for hvordan skulle man kunne løse denne opgave lige præcis hér uden at søge berøring med netop den?

Hér vil det nok komme bag på mange, at skolens berøring med kirke og kristendom nu om dage er så omfattende som aldrig før – om end på helt andre betingelser end under enevælden. Det gælder folkeskolen i almindelighed og det gælder Uhre Friskole i særdeleshed. Lidt skole-kirke-historie i anledning af jubilæet:

Da Uhre skole tog sin begyndelse i 1953 cyklede konfirmanderne stadigvæk til Brande for at blive undervist dér, men siden 1959 er de forskellige præster kommet til Uhre for at undervise konfirmander. Og sådan er det stadigvæk. Det er trods alt nemmere at flytte én præst end 20 konfirmander. Endvidere giver det et anderledes nært forhold mellem skolen og kirken, at præsten kommer fast på lærerværelset. I de første år af skolens eksistens var der ikke nogen juleafslutning i kirken; den kom først i løbet af 60erne.

I forbindelse med friskolens etablering blev der anledning til at genoverveje værdigrundlaget, hvilket kom til udtryk gennem morgen-

sangen. Der blev også sunget morgensang før 2005, men den er naturligvis fortsat med uformindsket styrke også efter dette år.
Om der synges flere salmer end før, ved jeg ikke, men når skolen skal i kirke, så indgår salmerne altid i repertoiret forud herfor – så børnene er forberedte. Og som de kan synge! Og det er ikke kun til jul de kommer, nej, siden 2006 er de sandelig også kommet til påske for at høre om den begivenhed, uden hvilken kristendommen slet ikke kan tænkes: Jesu Kristi opstandelse fra de døde. Dertil er siden 2010 kommet en sommerafslutning, som ligeledes foregår i kirken sammen med præsten. En anden nyskabelse i 2005 var indlæggelse af fortælletimer i skemaet. I 7. og 8. klasse varetages de af præsten i kombination med konfirmandundervisningen. Minikonfirmander – altså børn der går til kirkelig undervisning i 3.klasse - er der overalt i Danmark nu om dage, således også i Uhre siden 2006. Men som noget helt enestående undervises de hér i to gode morgentimer – en umulighed i folkeskolen. Og et vidnesbyrd om, at Uhre friskole fortolker det lille ord "fri" i en ganske bestemt retning og betragter kirken som en ressource, når det gælder dens værdigrundlag. Og så har jeg endnu ikke fået nævnt et salmesangsprojektet (RAMS), som siden 2007 er løbet af stabelen om efteråret og som indebærer besøg i kirken - og i Ribe Domkirke. Menighedsrådet betaler bussen derned. Jeg nævner derfor for fuldkommenhedens skyld til sidst de mange "løse" besøg af skoleklasser i kirken eller af præsten på skolen.

Set fra min synsvinkel er der grund til stor glæde over samarbejdet med Uhre Friskole, som hermed ønskes tillykke med de 60 år.

Arne Holst-Larsen
Sognepræst

Det gode børneliv...

Uhrskoven er en børnehave, som ligger i en lille landsby Uhre og ved siden af Uhre Friskole.

I Uhrskoven bestræber vi på det gode børnehaveliv, da hvert barn er unikt og har krav på at blive behandlet sådan samt det trives og udvikler sig optimalt.
Vi vil bestræbe os på at skabe en kultur, hvor rammerne er åbne, fleksible og individuelle, og derigennem drage omsorg for, at hvert enkelt barn føler sig værdsat og respekteret som den person, det er. Således at barnet opbygger et godt selvværd.
Hos os finder vi det vigtigt, at legen får den centrale plads i børnehavens hverdag, og derigennem lærer at tage hensyn til andre, og får mulighed for at skabe gode venskaber.
Vi vil lægge vægt på at barnet er medbestemmende og får indflydelse på egen hverdag, så det senere i livet bliver i stand til at kunne vælge til og fra.

Idet vi ligger lige ved siden af Uhre Friskole bevirker det, at vi har et fint samarbejde. Ikke kun ved overgang fra børnehave til skole - men også i hverdagen. Vi er bl.a. blevet samarbejdspartner med 0. klasse omkring "Bølger i hverdagen". Har vi eller skolen teater udefra, inviterer vi hinanden. Vi besøger hinanden på tværs af børnehave og skole, samt vi bruger nogle af skolens lokaler og deres legeplads.
Ud over vil vi medvirke til at samarbejdet mellem børnehave og SFO/skolen bliver så hensigtsmæssigt og god som muligt for barnet og forældre. Alt dette bevirker også, at børnene føler de kender skolen den dag, de skal gå der…

Venlig hilsen

Dorthe Larsen
Leder, Børnehaven Uhrskoven

THE RAIN TYRE
185/60 R 14 • RADIAL 82H • TUBELESS
SAFETY WARNING. SERIOUS INJURY MAY RESULT FROM TIRE FAILURE DUE TO UNDERINFLATION
LOAD 475 KG

udvikling frem for afvikling

Uhre Gymnastik og Idrætsforening ønsker Uhre skole/ Uhre Friskole tillykke med de 60 år.

I alle de år der har været skole i Uhre, har der også været gymnastik i salen eller i hallen fra Uhre Gymnatik og Idrætsforening. Gymnastikken er blevet udført af borgere fra Uhre og omegn i alle aldre. De redskaber, som foreningen har investeret i gennem tiden, er blevet opbevaret på skolen, så børn og unge har altid kunnet nyde glæde af dem i både skoletiden og fritiden. Inden Uhre GIF fik sit eget klubhus, var der også omklædning til fodbold i skolens kælder.

I de senere år har Uhre Friskole og Uhre GIF også samarbejdet om at tilbyde første del af træneruddannelsen til eleverne i skolens ældste klasser. Det kræver et stort arbejde at få sådan et samarbejde op at stå, og derved slutter arbejdet ikke.

Svømmebadet er også blevet benyttet af Uhre GIF til svømmeundervisning af byens "vandhunde". Det er skønt, at børn, som bor så relativt langt fra havet, også har mulighed for at blive fortrolige med det våde element, og det endda i en lille by som Uhre.

For Uhre GIF som for byen har det haft en meget stor betydning, at skolen, i stedet for at blive mindre og evt. lukket, blev til en friskole med hang til vokseværk. Det har helt sikkert været med til at fastholde børnene i foreningen. Det er dejligt, når det er muligt at udvikle frem for at afvikle!

Igennem tiden har der formentlig også været andre ting, man har samarbejdet om. Men det er der ikke brugt tid på at skrive tykke bøger om. I stedet er tiden brugt på et aktivt fællesskab.

Fra Uhre GIF´s side håber vi, at det gode samarbejde vil forsætte i de kommende generationer. Det er en stor gevinst for skolen, foreningen og foreningens medlemmer. Atter en gang: Stort tillykke med de første 60 år!

På vegne af UGIF
Birgit Mølsted Nielsen

tilvalg af Uhre Friskole

Da vi for 8 år siden ventede vores første barn Simon, boede vi i et lille hus inde i Brande. Min mand har egen el-installations forretning i byen, og jeg var gået på barsel fra mit job som lærer.

Vi havde en drøm om at flytte ud på landet, og vi begyndte at se os om efter en nedlagt landejendom. Der var ingen tvivl om, at vores fremtidige hjem skulle findes i Uhre eller omegn, da vi ville have, at vores børn skulle gå på Uhre Friskole. Rygtet sagde nemlig, at det var en god skole i udvikling med tiden….. og så var der jo lige skoleleder Kent Lykke, som havde gjort sit til at vise et godt ansigt ud af til :)

Erfaringen fra min tid som lærer har naturligvis også påvirket processen i vores skolevalg. Og det at være en del af en lille skole har, for mig at se, rigtige mange positive sider såsom nærvær, engagement og ejerskabsfølelse. Samarbejdet mellem skole – hjem er bare noget andet, jo mindre skolen er og måske især på en friskole!

Noget af det - der har stor betydning for os - er, at man på skolen forsøger at holde elevtallet pr. klasse på ca. 20 elever. Noget andet og meget vigtigt er de værdier, skolens arbejde bygger på, som fx:

- ”Vi ønsker, at alle – børn, forældre, skolekreds og ansatte på skolen – skal have mulighed for at leve med i det, der foregår; at have medindflydelse og dermed påtage sig et ansvar.”
- ”Uhre Friskole ønsker at bevare børnenes mod på livet og lyst til at lære gennem skoletiden og træde ud i voksenlivet som oplyste, lydhøre og engagerede mennesker med en solid ballast af såvel menneskelig indsigt som faglige kundskaber.”
- ”Vi prioriterer overskuelige rammer, hvor oplevelse, engagement og respekt mellem børn og voksne er grundlaget for en god skoledag. Vi ønsker at fremme en skole, som skaber hele mennesker, gennem det vil vi fremme og støtte elevernes nysgerrighed, kreativitet og spontanitet. Styrke deres evner i trygge rammer, og hvor planlægningen er fleksibel.”

Vores børn trives på skolen og tager som oftest glade af sted om morgenen. Venskaber opstår mellem børn på tværs af årgangene, og det er for os et udtryk for, at man fra skolens side lærer børnene at respektere hinanden, og at der er et godt samarbejde mellem de forskellige klassetrin. Et af de steder, hvor man mærker denne gensidige respekt, er fx under morgensamlingen, hvor der mellem sangene gives informationer. Ældre og yngre elever tager ordet med informationer om stort og småt, eller hvad der er vigtigt for dem. Det bliver mødt med respekt for den enkelte af både lærere og elever. Det er skønt at overvære, fordi det bekræfter, at den enkelte har værdi og har ret til at blive hørt!

I de senere år, hvor vores børn har nået børnehave- og skolealderen, har vi lært mange af kammeraternes forældre at kende, og det har været utrolig positivt. Nye venskaber og bekendtskaber er netop også med til at gøre Uhre til et godt sted at bo, og engagementet i skolen og dens aktiviteter smitter af på os alle – for det er jo "vores" skole.
Den må vi værne om!

Connie Pedersen
mor til Simon i 1. klasse og Sofia i 0. klasse

Uhre Friskole - det lyder godt!

For seks år siden besluttede vi at flytte fra Berlin til Brande. Da vi fortalte nogle danskere, at vi overvejede at købe et hus i Uhre, sagde næsten alle, at vi skulle i hvert fald tilmelde vores børn til Uhre Friskole. Nå, det giver vidst nok mening, fordi det ligger tæt på, tænkte vi. Vi hørte, at det var en fantastisk skole med gode elever, lærere og en aktiv ledelse. Et sted hvor man bidrager og hjælper hinanden, støtter og er involveret i lokale og internationale aktiviteter året rundt. Hold da op, det må vi se, om det passer?

Men ud over den nære beliggenhed er der virkelig meget mere, som er medvirkende til, at vi efterhånden er rigtig glade for, at vi har valgt Uhre Friskole.

Vi blev spurgt, om vi vil skrive noget om vores oplevelse af og tilknytning til skolen til i skolens 60 års jubilæumsskrift. Hvilke værdier i forbindelse med skolen har haft betydning for vores valg af Uhre Friskole og for vores børns skolegang. Jeg fortalte Marlene, at vi forældre også havde fået "lektier" for. Marlene sagde: Det lyder bare godt, når man siger: "Uhre Friskole". Svaret fra Marlene var ok for en pige på 7 år, men jeg tror altså ikke, det er nok til et jubilæumsskrift.

Simon kom med en anden forklaring. Han havde lagt mærke til alle de fridage vi har haft her i foråret, og før sommerferien havde Kent, en morgen til morgensang, sagt, at der kun var få skoledage tilbage. Så derfor mente Simon, at skolen havde fået navnet "Friskole". Sikkert et godt argument for en 8 årig dreng, men det holder heller ikke helt, svarede jeg.

Så nu skulle vi forældre sætte os ned og tænke over det …..

Denne gang for seks år siden læste jeg på hjemmesiden alt muligt om værdier, skole-hjem-samarbejde, innovativ pædagogik osv., og vi fik denne fine bog med fra Uhre Friskole. Det var interessant at læse. Men vores kendskab til det danske sprog var lige "i gang med at spire", så det var svært at vurdere og evaluere på, om det var det, vi ønskede for vores børn. Vi vidste, at der skulle være plads til individualitet, tryghed

og tillid, rum og lyst til at lære, og personalet skulle kunne skabe et godt arbejdsklima og udnytte børnenes nysgerrighed.

"Lad os lige prøve det", besluttede vi. Der var så mange som simpelthen roste skolen og anbefalede at melde vores børn til, så der må være sandhed i det.

Jeg kan og vil gerne hermed fastslå, at lærere, elever og ledelsen på Uhre Friskole gøre en stor indsats, og det, der står på hjemmesiden, er sandt :) :

Uhre Friskole er en fri skole med de rettigheder og forpligtelser, dette medfører. At skolen er "fri" er ensbetydende med:

- at vi ønsker retten til hele tiden selv at forsøge at skabe den bedst mulige skole for vores børn
- at vi erkender og påtager os dette ansvar i forhold til hinanden – først og fremmest for vores børns skyld
- at vi stræber efter frihed i et forpligtende og nærværende fællesskab.

"Fri" betyder altså ikke kun, at man *har* fri. Tværtimod, alle er aktive og skal bidrage til at skabe et godt klima på skolen. Men det forstod Simon også :)

Om skolens indhold og virke skal der til stadighed føres en levende samtale til gavn for det daglige samvær og fællesskab på skolen og for at styrke og udvide forholdet mellem skolens forældrekreds, ledelse og personale.

Det gør alle i høj grad, og den levende samtale medvirker til, at eleverne møder en åben skole, som rummer liv, forståelse, tolerance, oplevelser, engagement og glæde. Livsdueligheden stimuleres gennem de demokratiske processer, der betragtes som en naturlig del af det folkelige arbejde.

Uhre Friskole ønsker at bevare børnenes mod på livet og lyst til at lære gennem hele skoletiden, så de kan træde ud i voksenlivet, som oplyste, lydhøre og engagerede mennesker med en solid ballast af såvel menneskelig indsigt som faglige kundskaber.

Skolens medarbejder prioriterer overskuelige rammer, hvor oplevelse, engagement og respekt mellem børn og voksne er grundlaget for en god skoledag. Skolen ønsker at fremme

en skole, som skaber hele mennesker gennem læring og vil fremme og støtte elevernes nysgerrighed, kreativitet, initiativ og spontanitet. Personale ønsker en rummelig friskole, hvor undervisningen tager udgangspunkt i, at man kan lære nyt på mange måder, og hvor planlægningen er fleksibel.

Det er vi fuldstændig enige med, og det fungerer rigtig godt!

Samarbejdet mellem lærerne og forældre er rigtigt godt. Indsatsen fra forældre, lærere, pædagoger og elever er utroligt imponerende - også ud over det sædvanlige. Alle aktiviteter omkring skolen og udflugter ud af huset skaber en store fællesfølelse. Emneuger på skolen er medvirkende til, at alle elever kommer i kontakt med og arbejder med hinanden på tværs. Det medvirker til at skabe et rigtig godt fællesskab på skolen. Kulturelle aktiviteter er lige så vigtige. Der kan nævnes motionsdage, Danmarks indsamling, LEGO Education Center, cykelfræs og Bølger i hverdagen…...

Vi piger i familien kan for eksempel bedst lide morgensang på friskole. En fortræffelig måde at starte en dag på med glæde, samvær, beskeder fra alle til alle, små historier, interessante nyheder - altid noget aktuelt, også fra verden rundt.

Fællessang fra salmebog, højskolesangbogen eller fra CD'er skolen har selv lavet, nogle gange med klaver og Jørn Peter live. Andre gange med iPad, tekst og lydfil. En rigtig dejlig oplevelse, som afspejler en af friskolens værdier, som vi så godt kan lide og gerne leve efter.

Nu håber vi på, at vi kan opleve og kan medvirke til at skabe yderlige dejlige, spændende, kreative og hyggelige år med vores børn på skolen i samarbejde med forældre, elever, lærere og ledelsen.

Ulrich og Heike
Forældre til Simon i 2. klasse
og Marlene i 1. klasse

Det startede med en rød pigecykel....-

Det blev til mere end 1. skoledag på Uhre Skole. Det er egentlig utroligt, at jeg turde komme igen på dag 2, når nu mine forældre havde været så dumdristige at udstyre mig med en fin rød SCO pigecykel som transportmiddel. Det kunne potentielt set have medført en psykisk nedtur allerede den 1. skoledag. Det skete ikke. Jeg husker aldrig at have modtaget drillerier for min røde pigecykel. Måske var det allerede der, jeg lærte noget om tolerance på Uhre Skole.

Når jeg tænker tilbage på min skolegang på Uhre Skole, så ser jeg mig selv som en lille genert dreng med stort hår og store briller. Heldigvis spillede jeg fodbold ligesom næsten alle andre drenge fra min klasse. Vi var helt vilde med at spille i skolegården. Det var dengang skolegården var mindre botanisk end nu, og der var prestige i at have det største hul i bukseknæet og det mest omfattende asfalteksem.

Jeg lærte også noget om temperament og konfliktløsning på skolegårdsplan. Jeg lærte, at uenighed kan løses ved mægling, og at det ikke altid er klogest at slå fra sig. Tak for det Christian (Mygh)!

Jeg lærte også, at en velplaceret irettesættelse kan forplante sig for livet og dukke op i glimt, når det er nødvendigt. Annegrethe bad mig engang eftertrykkeligt om at lade være med at grine, når andre svarede forkert på lærerens spørgsmål. Tak for det!

Jeg husker fællesskabet i form af fælles fødselsdage for hele klassen; - ofte et eller andet sted udenfor byskiltet. Det var lidt eksotisk, når vi skulle om på Toften eller ned til Store Brande for at komme til fødselsdag. Jeg husker fællesskabet på lejrturene til Sletten (hele skolen), Himmelbjerget, Bornholm og Herning. Jeg husker fællesskabet omkring Asgers O-løb, skolekomedien på Uhre Kro og kædetagfat i skolegården (... det var vist det tætteste jeg kom på at holde en pige i hånden -).

Vi var også gode til at synge dengang. Utallige morgener mindede vi Solen om, at den stiger op i Øst. Jeg er heller ikke i tvivl om, at

det var en Knold Ole sad og sang på eller, at Mads han var en Kolkoltringsknæjt. Vi lærte altså at erindre den danske kulturarv og vigtigheden af at synge.

Det hele endte lykkeligt. Den røde pigecykel blev overladt til mine søstre, og jeg kunne forlade Uhre skole, på en orange drengecykel med rytterstyr, efter 7. klasse. Måske var jeg ikke helt bevidst om, hvad jeg fik med i rygsækken. Senere har jeg erkendt, at jeg udover det faglige havde lært noget om tolerance, tryghed og fællesskab. Det gjorde det lettere for mig at komme videre i livet.

Knap 3 årtier senere stod jeg selv i det svære valg om, hvilken cykel vores ældste søn skulle cykle til skole på. Det blev ikke en rød pigecykel. Til gengæld valgte vi igen Uhre (Fri)skole til vores 3 børn. Vi valgte skolen på baggrund af de samme værdier, som jeg erindrer fra min egen skoletid. Det kan opfattes som et konservativt skolevalg. Heldigvis er virkeligheden på Uhre Friskole ikke domineret af konservatisme. Undervisningen og de øvrige aktiviteter på Uhre Friskole bærer præg af nysgerrighed og nytænkning. F.eks. nøjes man ikke længere med at synge om Solen, der stiger op i Øst. Men nu indspiller eleverne CD'er med moderne musik og tekst under vejledning af professionelle musikfolk. Hvis nogen mener, at skolen alligevel trænger til forandring, så er der altid plads til en åben diskussion og debat….- :)

Jørgen Olesen
far til Emil i 0. Anna i 3. og Jeppe i 6. klasse

Mennesker mødes og man gør noget

Klokken var lidt i syv. Folk kom slentrende, og småsnakken gik mellem dem, der kendte hinanden. Første skolebestyrelsesmøde og det "at kende nogen" havde nok dæmpet håndsveden en smule, så det første tillidsvækkende håndtryk havde virket mere overbevisende.
Hvad kunne jeg give skolen? Lærere og skoleinspektører havde jeg rimelig respekt for helt tilbage fra min egen skolegang. Nu sad jeg her ved bordet, og en masse regulativer var uforståelige. Jeg havde hverken lyst til at dumme mig eller være helt neutral.
Året var 1993, og tiden gav mange svar.

Et samlet afkog af tiden med Uhre skole er svært at formulere og især kort.
Det, der brænder igennem, er de personlige møder med mange gode mennesker.
Ofte, men ikke nødvendigvis altid, i fred og fordragelighed.

Tankevækkende er det, at de møder, hvor spændingsfeltet blev afprøvet, og man efterfølgende fik talt tingene igennem - der lærte man noget - om sig selv, og respekten for hinanden blev ikke mindre.
Respekten for hinanden og det, at man har lyst til at være sammen, har været helt afgørende for entusiasmen og fremdriften på Uhre skole. Det gælder både for ansatte, forældrekredsen og bestyrelsen.
Sammenholdet i forældrekredsen, som man tilfældigvis var havnet i, står også klar.
Der opstod mange venskaber, og der var ikke meget, der kom under kategorien "umuligt".

60 år er ingen alder i nutiden. Med en god dagsform og et åbent sind er det betryggende at tørne ud i resten af livet.
At skolen som midaldrende kunne rette ryggen og med succes konvertere til Uhre Friskole er et billede på, at ting kan lykkes, når man sætter sig sammen og i respekt kan lide at være og gøre noget sammen.
Markante ledere og entusiastiske ansatte har i mine øjne kendetegnet Uhre skole. Der har altid været lidt rebel i skolen, og jeg tror ikke altid, skolen var den nemmeste knægt i klassen for Brande Kommune.
Jeg var så heldig at være en del af teamet, da vi konverterede til Friskolen. Det var en stor

opgave, som vi heldigvis ikke kendte omfanget af, da vi lagde fra land. Var vi bevidste om det, var vi måske aldrig hoppet i båden. Men så var den gode rejse jo aldrig begyndt.

Trods min tidligere påstand om det rebelske sind, der kom til udtryk i forhold til myndighederne, var det et fantastisk forløb, og det samme var behandlingen, vi fik af Brande Kommune. Ikke nem og smertefri men respektfuld og fremadrettet.
At skolen fremstår blomstrende er et sammenkog af flere elementer.
Forældreopbakningen. Modige og dygtige folk omkring skolen. Gode faciliteter.

Som tidligere roer og periodevis styrmand på den store båd Uhre Friskole ønsker jeg tillykke med de 60 år med håb om en fremtid i tryghed og fremdrift.
Tak for, at jeg måtte være med på en del af rejsen.

Kærlig hilsen
Kai Vium
Tidl. formand for Uhre Friskoles bestyrelse

Vil du tænde - må du brænde

Det var en dejlig sommerdag i året 1993. Jeg husker det, som var det i går, der blev afholdt Hobby og Fritid på den gang Uhre kommunale folkeskole. Skolebestyrelsen havde en stand, hvor de forsøgte at finde nye medlemmer til bestyrelsen, og hvad var mere nærliggende end at få fat i en mor til fire.
Som en lærer udtalte; "Mange børn kan medføre mange år i skolebestyrelsen". Det blev til mange spændende år, i alt 18 år.
Da skolen i 2003 fejrede sit 50 års jubilæum, skrev jeg også den gang et lille stykke til jubilæumsskriftet.
Her vil jeg prøve at fortælle lidt om skolens udvikling fra 2003 til og med 2009, hvor jeg gik ud af bestyrelsen, da jeg, som mor til fire, ikke kunne mestre flere børn på skolen.
Uhre skole har altid været en skole med meget fremdrift i, hvilket skyldes dygtig ledelse, lærere og øvrige ansatte og ikke mindst den store opbakning, der altid har været fra forældrenes side og dens sammenhold.
Årene fra 2003 til 2005 var et par meget spændende år for vores skole i kommunen. Der var tale om en ny skolestruktur, hvor man ville fjerne 7. klasse fra de to landsbyskoler, og så ville man lave en stor overbygningsskole i Brande, Præstelundsskolen. Dalgasskolen, Blåhøj skole og Uhre skole skulle fungere under fælles ledelse fra 0. - 6. klasse.
Denne tanke og struktur kunne vi i Uhre og dens opland til skolen ikke gå ind for, derfor blev der nedsat en arbejdsgruppe bestående af 30 personer. Denne arbejdsgruppe blev etableret for at lave en undersøgelse om, der skulle oprettes en friskole i Uhre. Der blev afholdt mange stormøder, der blev gået demonstration ned gennem Brande by til rådhuset for at markere følgende; *"Vi vil*

beholde vores skole, tag ikke 7. klasse fra os, ingen fælles ledelse".

Jeg kan kun sige, at det var en fantastisk spændende proces og sikke en opbakning fra alle sider. 98% af befolkningen, der tilhørte Uhre skoledistrikt gik 100% ind for idéen om at etablere en friskole.

Hvad kom der så ud af det?
Kort sagt: Uhre fik en friskole, og Brande kommune fik sin første private skole.
Det blev i august 2005, at vi kunne starte en hel ny skole. Nemlig Uhre Friskole med 135 elever fordelt på 9 årgange (0.- 8. klasse).
Det gik bare derudaf, hvor var det fantastisk at sidde i bestyrelsen for en friskole. Næsten alt kunne lade sig gøre, det var kun fantasien, der satte grænser.
I skoleåret 2008/09 kunne vi så udvide med 9. klasse. Nu kunne man gå et helt skoleforløb på Uhre Friskole, inden man skulle igang med en videregående uddannelse.
Det blev mit sidste år, da jeg i 2009 forlod bestyrelsesarbejdet. Jeg har ikke på noget tidspunkt fortrudt, at jeg gik ind i dette arbejde, som gav mig mange gode oplevelser i de 18 år.
Jeg vil til slut ønske Uhre Friskole, dens ledelse, lærere samt alle de øvrige ansatte held og lykke med fremtiden og jubilæet med disse ord:
Hold ud, hold af, hold ved!

Anna Dupont
Tidl. formand for Uhre Friskoles bestyrelse
Mor til fire

Uhre Skole for 60 år siden!

I 1953, efter mange års tovtrækkeri, var en ny skole i Uhre en realitet. Skolen skulle have været klar til ibrugtagning efter sommerferien; men dengang - som nu – var offentlige byggerier ofte forsinkede, så skolen var først klar til indflytning den 1. nov. Skolens beliggenhed var et kompromis - Uhrebørnene skulle ikke have det alt for let i forhold til børnene fra Kærby, som nu fra 4.kl. skulle gå i Uhre; nogle år senere kom resten af Kærbybørnene til Uhre sammen med Fru Thorning.
Ligeledes var navnet Uhre-Kærby Centralskole et kompromis. Kommunen havde dengang 7 landsbyskoler (tror jeg) og var begyndt at spekulere på at reducere antallet, så sammenlægningen var et led i bestræbelserne på at få færre skoler.
Fra mange sider var den ny skole imødeset med stor spænding og interesse: Sognerådet havde bygget skole - til langt ind i fremtiden troede de, men der gik ikke mange år, før ombygningen begyndte. Forældrene glædede sig på deres børns vegne, men nogen syntes måske også, det var lovlig flot! Lærerstaben, som dengang kun bestod af mine forældre

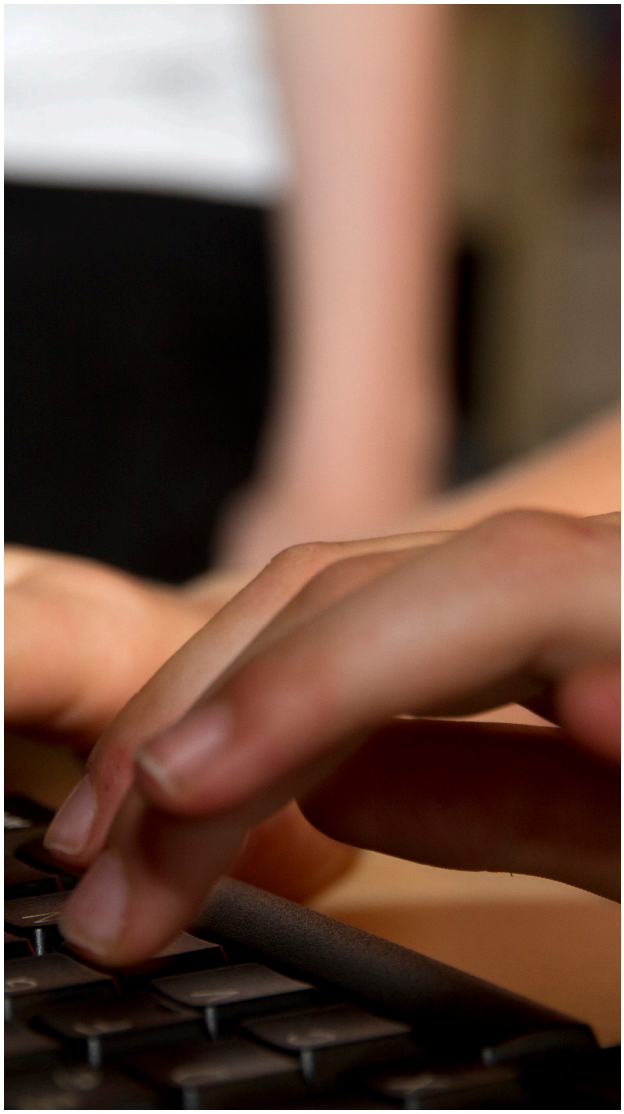

(Vita og Axel Hansen) skulle udvides med 50% - og de glædede sig til at få en ny kollega.
En "Ny" lærer, det var vildt, ikke mindst for os elever, som skulle gå på den ny skole.
De første par år blev "den ny lærer" skiftende vikarer, som vi havde en del af, da seminarieeleverne kun blev udsendt i 2 mdr. Den første vi havde, hed Ring, han var et venligt menneske og lignede "enhver svigermors drøm", så alle hunkønsvæsener - store som små – var forelskede i ham. Han havde det let!
Senere var vi ikke altid så rare. Efter et par år med vikarer blev Gunnar Hansen ansat.
Vi elever glædede os til at få mere plads, var spændte på at få nye kammerater fra Kærby, og glædede os til at få gymnastik i egen sal - med bad bagefter- og til at få skolekøkken og sløjd. Det allerbedste var dog nok, at vi fik rigtige toiletter.
Endelig blev det november, og skolen kunne tages i brug!
Det var underligt med så meget plads, og så var der et forfærdeligt spektakel, det rungede fordi etageadskillelsen var lavet forkert, og gulvene var asfalterede, men det tog vi os nu ikke så meget af, vi larmede også en del, så vi vænnede os hurtigt til det.
Der gik ikke mange dage før Uhre-og Kærbybørnene fandt hinanden.
Det var vidunderligt med gymnastik i den ny sal - med bad bagefter - og det var fantastisk at få lov til at "kokkerere" i det store køkken.
Det var også dejligt med toiletterne, selv om man skulle ud.
Jeg tror, de fleste elever var glade for den ny skole, selv om fordelingen blev lidt anderledes. I den gamle skole var 1. og 2. årgang sammen, 3. og 4. gik sammen , og 5.- 6. og 7. årgang var den "store" klasse. Nu blev 1. årgang undervist alene, 2. og 3. årgang gik sammen, 4. - 5. og 6. - 7. ligeså. Hvornår dette blev ændret, husker jeg ikke, jeg gik kun på skolen et års tid, så kom jeg på ungdomsskole det sidste halve år af min skolepligtige tid. Jeg var nok blevet for fræk!

Til lykke med jubilæet!
Helga
Tidligere elev, tidligere lærer
og datter af skolens første inspektør

Et mangeårigt samarbejde

> „eller hvad det kan føre til at spise sine madpakker på en 2-personers sofa på lærerværelset“

Vi er så heldige at have været en del af Uhre Skole og Uhre Friskoles liv og udvikling i mange år. Skolens traditioner og værdier sammen med viljen til udvikling smeltede sammen i en god proces ved overgangen fra folkeskole til friskole. Vi oplever, at det, der kendetegnede Uhre Skole dengang og Uhre Friskole nu, kan sammenfattes med ordene ENGAGEMENT OG UDVIKLING.

En anden ting, der gennem alle årene har kendetegnet skolen, er det gode samarbejde. Og det er et bredt samarbejde med elever, forældre, kolleger, ledelse, bestyrelse og det omgivende samfund.

Når vi tænker tilbage, har vi utrolig mange gode minder og oplevelser, vi kunne skrive om, men vi har valgt at fokusere på vores samarbejde.

Det startede ganske rigtigt på en 2 personers sofa, hvor vi sad i middagsfrikvarteret og spiste vores madpakker. Bordet var rundt, og omkring det var der kun plads til ca. 8 personer. Men flere var der ikke ansat på det tidspunkt. Vi snakkede godt sammen, og så var vi jo de yngste! Det udviklede sig til, at vi ”delte” klasser på den måde, at når den ene var dansk- og klasselærer, var den anden matematiklærer og omvendt.

Vores første fælles lejrtur gik til Vesterhavet. Det var dengang tradition, at der var en lejrtur i 1., 4. og 7. klasse. Vi valgte at planlægge turen sammen, og så tog vi af sted med vores klasser på skift. Inden vi kom derud, havde vi naturligvis været ude for at undersøge terrænet. Yngste skud på stammen måtte medbringes inklusiv bleskift undervejs. Vi "lånte" 2 sommerhuse af vores inspektør, Asger Kristensen, og fik nogle forældre til at bringe og hente børnene. Vi lavede selv mad i det ene af sommerhusene, og når vi skulle længere væk, transporterede vi eleverne i vores egne biler, en Saab og en Fiat 127. Det gav lidt ventetid. På en af turene til stranden kunne en elev ikke holde til at gå så langt. Han fik lov til at gå "hjem" sammen med en ledsager. De skulle bare følge strandkanten og stien op til huset. Men ak – de var ikke kommet hjem, da vi andre vendte tilbage. En eftersøgning blev sat i gang, og vi fandt dem heldigvis.

En sød oplevelse har vi fra Mørkholt, hvor vi sammen med vores klasser var på lejr i en spejderhytte. Køkkenet var et mindre køkken uden de helt store gryder, så pastaen måtte koges i små gryder…… Da børnene fik den serveret, skåret ud i små sammenhængende firkanter, mente de ikke, at det helt var sådan, de fik det derhjemme. (Det er heller ikke den opskrift med så lidt vand og så meget pasta, vi senere selv har brugt).

Vi har samarbejdet om flere ture til Bornholm. Men denne tur gav os et par "røde ører". Ofte boede vi i Gudhjem, og det var en god aftentur at gå med eleverne op på Bokul – et højdepunkt med en flagstang og en flot udsigt over byen. Vi blev siddende, efter eleverne var taget hjem til vandrehjemmet, og manden, der skulle tage flaget ned, kom og bad om hjælp til at lægge det sammen. Det fik han. MEN næste morgen kunne vi ikke finde vores lejrtaske, som vi havde haft med aftenen før! Hurtig opstigning på Bokul, hvor tasken heldigvis havde overnattet. Hvad tasken indeholdt, snakker vi ikke højt om.

At samarbejde kræver jo, at man tager hensyn til hinanden. Og ofte bliver flere personer inddraget, end man lige havde regnet med. I

samordnet indskoling, hvor de yngste klasser på det tidspunkt arbejdede sammen et par timer hver dag, var ét af emnerne: ”Byen”. Eleverne var delt i små grupper, der hver havde et hus af papkasser. Husene var så store, at eleverne selv kunne være i dem. Og vi lærere syntes, at det var vældigt organiseret med penge, forskellige butikker og mange forskellige opgaver. Men som pedel så man nok lidt anderledes på emnet. For hans opgave var jo at holde skolen pæn og ryddelig, og det, (indrømmer vi nu), kunne være lidt svært med alle de paphuse. Alt har jo en ende, og det fik emnet med byen også.

Skole/hjem samarbejdet er altid blevet prioriteret højt gennem alle årene. En bred orientering om skolen og lokalsamfundets begivenheder er blevet bredt ud med skolebladet: ”Ujamaa”. Hver måned har en redaktion samlet alle bidragene sammen til et blad. Vi startede næsten samtidigt i redaktionen. Det var et samarbejde, der varede i mange år med skiftende medlemmer. Bladet var flere år tidligere blevet startet af den daværende inspektør, Asger Kristensen. Ind-

holdet var fint. Men på det tidspunkt var det et betydeligt ringere layout. Stencilduplikatoren gjorde sit til, at billederne blev sorte som kul. Heldigvis gik udviklingen hurtigt, og vi oplevede begge, at layoutet blev meget flot - endda i farver. Og det er dejligt at se den høje standard, som skolebladet har nu. Kaffepausen var en vigtig del, hvor mange ting kunne drøftes, og hvor vi på skift medbragte lækkerier, der ofte tiltrak sig kollegernes opmærksomhed.

2 lange og dejlige arbejdsliv på en skole på landet er slut, men skolen lever i bedste velgående. Vi håber, den fortsætter i mange år, og ønsker hermed hjerteligt til lykke med de foreløbig 60 år.

Liselotte Møller Pedersen
Annegrethe Lundgaard

Uhre ved en skillevej

Sådan sluttede min sidste artikel, da vi I 2003 udgav jubilæumsskriftet "Uhre Skole – lille og vågen" i anledning af skolens 50 års jubilæum.
Og skillevejen førte til netop det, jeg håbede. Uhre Friskole med elever fra 0.-9.kl. blev i 2005 til virkelighed efter, at byrådet havde besluttet at lukke Uhre skole.
At undvære en selvstændig skolebestyrelse, en skoleleder, 2-3 lærere samt 7. klasse blev for meget for lokalbefolkningen, som valgte at stifte Uhre Friskole.
Det glæder mig usigeligt meget, at det kunne foregå uden de store gnidninger i lokalsamfundet.
Og det var også beundringsværdigt at se, at Friskolen undervejs fik en god behandling af byrådet.

En ny skole vil selvfølgelig medføre mange forandringer. Men sådan har det altid været. På Uhre skole er man fortsat helt fremme i skoene. Jeg har især hæftet mig ved: Entreprenørskab, innovation, madordning, stiftelse af Friskolens Venner, leg med lego-klodser, vindmølle, nybyggeri, jordvarme,

multibane, halvvoksne elever, ny legeplads, forældrebetaling, rengøring og meget mere har jeg kunne læse om i skolebladet eller kunnet opleve på skolen.
Jeg er stolt over tidligere at have været ansat

på en skole, der ved siden af alt det daglige har sat alle disse ting i gang. Den store nyskabelse er vel forældrebetalingen. Men den havde vi vel også tidligere, når der f.eks. blev betalt for lejrskoler og mange andre ting.

Er der så slet ikke noget af det gamle tilbage? Jo. Det er jo netop det, der er friskolens styrke. Man har bevaret og bygget videre på mange af alle de gode ting.
Det vigtigste er nok ånden på skolen. Den synes at være velbevaret. Hver gang jeg er på besøg, mærker jeg den tydelig. Lærere, man ikke mere kender, kommer og snakker, kaffen er der, eleverne virker tilfredse og rolige. Alt sammen også noget, man føler, og som går igen, når man læser UJAMAA, der nu har 43 år på bagen. Morgensangen får også mange positive kommentarer, så den bør nok aldrig afskaffes, især ikke efter at I har fået den nye flotte Aula.
Lærerne er stadig ikke bange for at yde en ekstra indsats – også selv om der ikke lige er sat tid af til opgaven, men det er nok ikke blevet lettere med årene.
At man kommer i skole for at lære noget, prioriteres fortsat højt.
Eleverne har i gennemsnit flere undervisningstimer end de fleste folkeskoler. Når en klasse i min tid manglede en lærer p.g.a. sygdom eller kursus, blev der ikke automatisk sat en vikar på. Vi brugte også dengang vikarpengene til i stedet at give eleverne flere normaltimer. Så måtte man sidde selv og lave det, som læreren i forvejen havde bestemt. Et par urolige hoveder blev måske flyttet ind i en lærerbesat klasse, men det forgik stille og roligt.
Nu mangler området bare at få lavet cykelstien mellem Uhre og Brande. Den var allerede på snak for 15-20 år siden. Måske en værdig opgave for Udviklingrådet!!!
Til slut vil jeg udtrykke min glæde over, at jeg stadig får tilbudt at være med til at lave Friskolernes Orienteringsløb og til at lave Cykelfræs.
Og nu kommer så det spændende. Hvornår mon vi skal til jubilæum igen? Bliver det mon Friskolens 10 års jubilæum?

Asger Kristensen
Pensioneret Overendesmækker.

Du danske sommer

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din troldom spændte fra egn til egn.
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg ved, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg ved, dit hjerte er guld endda.

Melodi: Otto Mortensen 1932
Tekst: Thøger Larsen 1923

Giv os lyset tilbage

Kloden har mange forskellige slags.
Alle må leve og dø.
Glæd dig – du er her alligevel nu!
Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.
Gi' os tiden tilbag',
og lad os bruge ethvert timeslag.
Dørene åbne og smilene slidt.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.
Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.
Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun hvor der er lys.
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!
Gi' os lyset tilbage.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

Alt hvad vi kom for at give og få:
dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Og vi vandrer med Helios.
Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Tekst: Per Krøis Kjærsgaard
Musik: Rasmus Skov Borring

Septembers himmel er så blå

Septembers himmel er så blå,
dens skyer lyser hvide,
og lydt vi hører lærken slå
som for ved forårstide.
Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger,
men storken længst af lande fór
med sol på sine vinger.

Der er en søndagsstille ro
imellem træ'r og tage,
en munter glæde ved at gro,
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs
der lyser solskinsgule.

Hver stubbet mark, vi stirrer på,
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå,
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rigt er årets sidste flor:
oktobers offergave.

De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste,
Snart lysner kronens bladenet,
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder,
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø,
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte,
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerte.

Melodi: Otto Mortensen 1949
Tekst: Alex Garff 1949

Æbler lyser rødt på træernes grene

Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen,
snart ta'r de bort.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade, som blegner,
aft'nen er nær.
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Modne rønnebær bag dyb grønne grene,
rødt titter frem.
Går igennem skoven ganske alene,
nu må jeg hjem!
Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik
- går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.

Musik & Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

Menu

Forret:

Varmrøget laksefilet med rejer og asparges
dertil skaldyrs dressing og flutes.

Hovedret:

Helstegt kalve højrebs filet på grill og
helstegt svinefilet royal på grill.
Dertil flødekartofler med rodfrugter/kartoffel salat
mix grøn salat / pasta salat samt dressinger
flutes & smør.

Dessert:

Frisklavet italiensk is flere varianter
dertil grillet bananer.

Egne notater

HVOR FÅR DU ØKONOMISK SPARRING LIGE VED HÅNDEN?

Hos Partner Revision får du kompetent rådgivning om både strategiske og økonomiske spørgsmål. Og vi er tæt på – også når din virksomhed bevæger sig ud i verden.

Ring og aftal et uforpligtende møde, eller besøg os på partner-revision.dk.

PARTNER REVISION

rådgivende revisorer

Partner Revision statsautoriseret revisionsaktieselskab

BRANDE . Tlf. 97 18 03 66 . Tilknyttet RevisorGruppen Danmark

www.partner-revision.dk